

Urszula Perlikowska-Puszkarska

Smarklice, st. 2, gm. Drohiczyn, woj.
białostockie, AZP 50-82/5

Informator Archeologiczny : badania 26, 86-87

1992

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Ślaboszewo, st. I
gm. Dąbrowa, woj. bydgoskie
AZP 44-37/— albo 45-37/—

Polska Akademia Nauk Instytut Archeologii i Etnologii w Poznaniu
Państwowa Służba Ochrony Zabytków
w Bydgoszczy

Badania prowadziły E. Dygaszewicz i J. Sawicka. Cmentarzysko wczesnośredniowieczne i fundamenty kościoła.

*Literatura: *Badania archeologiczne...*

Ślawsko
gm. Ślawno, woj. śląskie
AZP 10-26/—

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
Instytut Prahistorii w Poznaniu

Badania prowadzili dr Włodzimierz Rączkowski (autor sprawozdania) i mgr Przemysław Krajewski. Finansowane przez Fundację „Dziedzictwo”, Pierwszy sezon badań. Kościół gotycki.

Kościół usytuowany jest w centrum wsi Ślawsko, na wysokim brzegu doliny Wieprzy. Badania miały charakter ratowniczy. W 1991 r. podjęto decyzję o wymianie zbutwiałej drewnianej podłogi na nową posadzkę. Pracę remontową rozpoczęte 6 VII 1992 r. objęły prawie całą powierzchnię kościoła (ok. 190 m²). W pierwszej kolejności zerwano drewnianą podłogę i usunięto warstwę żużla. Natrafiono wówczas na fragm. posadzki z XIX w. zachowane w formie pasów „chodnika” z płytek ceramicznych, ułożonych w nawie głównej (od wieży do prezbiterium) oraz w nawie bocznej (do zakrystii). Pozostałą powierzchnię przykrywała warstwa piasku. Zawierała ona gruz ceglany, rozrzucone kości ludzkie, fragm. kolorowych szybek i drobne ułamki ceramiki.

Warstwa piasku miała miąższość ok. 30–35 cm. Pod nią natrafiono na fragm. gotyckiej posadzki ceglanej. Zarejestrowano ją głównie w nawie południowej i częściowo w nawie głównej. W nawie głównej posadzka ułożona była z kwadratowych płytek o boku ok. 16 cm. Płytki ułożone były w równoległych liniach pod kątem ok. 45° do osi kościoła. W nawie południowej stwierdzono dwa sposoby układu elementów posadzki. W części przy kruchcie posadzka zbudowana była z naprzemiennie ułożonych kształtek w formie strzałek. Kształtki te są identyczne z kształtkami dwuwklęsłowymi i trójkątnymi tworzącymi zebra sklepienia. W pozostałej części nawy posadzka została ułożona z gruzu ceglano (fragm. cegieł gotyckich, kształtek, kwadratowych płytek, form nieregularnych). Posadzkę można datować na czas budowy kościoła, czyli prawdopodobnie koniec XV w. (zdania co do czasu budowy kościoła są podzielone).

Dzięki wierceniom przy pomocy laski geologicznej stwierdzono, że przemieszane warstwy piasku zalegają na głębokość przynajmniej 60–70 cm poniżej posadzki. Pozwala to sugerować, że kościół został zbudowany na terenie wcześniej użytkowanym (starszy kościół?, cmentarz?).

Materiały znajdują się czasowo w Instytucie Prahistorii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza.

Badania nie będą kontynuowane.

Smarklice, st. 2
gm. Drohiczyn, woj. białostockie
AZP 50-82/5

Wojewódzki Konserwator Zabytków
w Białymstoku

Badania prowadziła mgr Urszula Perlikowska-Puszkarska. Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Białymstoku.

Trzeci sezon badań. Cmentarzysko z grobami w obudowach kamiennych, XII–XIII w.

Przebadano najbardziej zagrożoną część stanowiska. W sezonie 1992 wytyczono 2 wykopy o powierzchni 50 m², obejmujące: ar 6 ćw. B i C, ar 5 ćw. B i C. Jednocześnie kontynuowano eksplorację obiektów zadokumentowanych w 1991 r.

Eksplorowano obudowy nr 6/7, 11, 12, 13 i 14. W obudowach nr 11–12 stwierdzono występowanie 2 poziomów bruków kamiennych, w obudowach nr 13–14 — 3 poziomy, w obudowie 6/7 — 4 poziomy. W obudowach nr 12 i 13, pod warstwami bruków kamiennych zadokumentowano skupiska fragm. ceramiki. Z obudowy nr 11 wyeksplorowano drobne fragm. ceramiki, nieokreślony fragm. metalu, fragm. noża żelaznego, węgle drzewne i fragm. przepalanej kości ludzkiej. W pozostałych obudowach nie stwierdzono występowania materiału kostnego. Skupisko przepalonych kości ludzkich i spalenizny zadokumentowano w metrach: J–9, ar 5 ćw. B, pod dwoma poziomami bruków kamiennych. Na tym odcinku brak czytelnych układów grobowych ze względu na duży stopień zniszczenia terenu.

Materiał zabytkowy jest reprezentowany przez fragm. ceramiki, fragm. noży żelaznych, 2 bransolety: szklaną i brązową.

Badania zostały zakończone.

Splawie, st. 2
gm. Kołaczkowo, woj. poznańskie

Muzeum Archeologiczne w Poznaniu

Badania prowadził mgr Michał Brzostowicz. Finansowane przez Muzeum Archeologiczne w Poznaniu i Urząd Gminy w Kołaczkwie.
Drugi sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne.

W sezonie wykopaliskowym 1992 skoncentrowano się na przebadaniu północno-wschodniej, zagrożonej przez eksploatację żwiru części stanowiska. Odstąpiono dalszą partię konstrukcji obronnych wału oraz fragm. drugiej chaty przywałowej. Wyniki badań potwierdziły ubiegłoroczne ustalenia dotyczące chronologii obiektu (faza C wczesnego średniowiecza), a także hipotezy co do upadku grodu (pożar wywołany prawdopodobnie działaniami wojennymi). Analiza układu stratygraficznego stanowiska pozwala wstępnie stwierdzić, iż gród został wzniesiony w miejscu starszej osady wczesnośredniowiecznej.

Pozyskano dużą ilość materiału ruchomego, w tym: kilkadziesiąt całych i liczne fragm. naczyń glinianych, ostrogę o zaczepach zagiętych do wnętrza, 2 grotty do włóczni, kilkanaście grotów z zadziornami do strzał, kilka noży żelaznych, 2 oprawki rogowe, kilkadziesiąt szydeł kościanych, igłę kościaną, oselkę kamienną, fragm. kilku naczyń drewnianych i inne przedmioty codziennego użytku.

Dokumentacja i materiały przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Poznaniu.

Badania zakończone.

Strzelin, st. 16, gm. loco, woj. wrocławskie patrz neolit